

GYERGYÓI ÚJSÁG

A MAGYAR PÁRT PROGRAMJA ALAPJÁN.

Előfizetési árak:
Egy évre 200; félévre 100; negyedévre 50 Lei
Hirdetések milliméter díjszabás szerint.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Felölsszerkesztő:
Dr. SÁNDORY MIHÁLY
Kiadó lapfajtájados:
MÁRK ISTVÁN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Regele Ferdinand-ut 33. sz. (Sándory-ház.)
Szerkesztőségi órák mindennap d. u. 2—3-ig.
Telefon: 14.

Leépítés az egész vonalon.

A súlyos gazdasági helyzet szükségsszerűvé tette a legteljesebb takarékoskosságot, amelyet végig kell vinni az egész vonalon.

Ez a takarékoskosság azonban csak látszólagos takarékoskosság, mivel ugy a leépítőre, mint a leépítettek nézve tulajdonképpen anyagvesztést jelent.

Hogy egy példával illusztráljuk, egy gyár, amely leépít, anyagvesztést szenved azáltal, hogy gépi és egyéb berendezkedését nem tudja teljesen kihasználni; a munkás pedig munkabérvészteséget szenved, s így mindkettőjükre nézve a leépítés csak kárt jelent.

A leépítési rendszer már befurakodott az egyéni háztartásokba is, ahol ha mást nem is, de az igényeket minden esetben le lehet építeni. Talán csak ez az egyedüli leépítés, amely tényleges takarékoskosságot jelent.

Leépít most az állam, mikor fölös tisztviselőt bocsátja el, a gyár, mikor üzemredukciót visz keresztül, az iparos és kereskedő, mikor segédeit elbocsátja és csak inasokkal vagy a háziakkal dolgozik, leépít város, község, falu, mikor több munkakört biz egyes tisztviselőkre, hogy az így felszabadult munkaerőket elbocsáthassa.

Egyetlenegy közületet ismerünk azonban, olyat, amelyik még nem vitt keresztül leépítést: a közbirtokosságokat, ahol meg minden most is úgy, mint eddig.

Pedig, ha a leépítés rendszere törvényszerű az egyes magánháztartásokban, mennyivel törvényszerűbb az a közvagyonot reprezentáló közbirtokosságoknál, ahol az így megtakarított tőke ezer és ezer ember boldogulására hat vissza.

Lapunk hasábjain számtalanszor kifejtettük, hogy a közbirtokossági vagyonoknak valóságos hivatása van székelységünkre nézve, s ez a hivatása abban áll, hogy tulajdonosának anyagi jobblétét előmozdítsa. Így volt ez régen is, kétszeresen így van most, mikor egy-egy erdőjuttalékból fedezi a székely gazda nemcsak épület és tüzfűszükségletét, hanem az értük kapott osztalékból szokta fedezni köztartozásait is.

Számtalanszor hangoztattuk, hogy a közbirtokossági vagyonok kezelésében racionálisabbnak kell lennünk, mert az eddigi rendszer szerint igen nagy anyagi és erkölcsi értékek mennek veszendőbe.

Hogy a racionálisabb gazdálkodás hány ember boldogulását képes előmozdítani, arra nézve felemlítjük a kilyénfalvi közbirtokosság példáját, amely pár százezer lejjel rendelkezve, plebánosa vezetésével megalakította a

hitelszövetkezetet, amely eladósodott tagjainak majdnem mindenütt konvertálta magasabb kamatozású kölcsöneit és így megélhetésüket legalább a mostani nehéz gazdasági viszonyok között biztosabb alapokra fektette.

Ez az egy példa is mutatja, hogy a közbirtokossági vagyonoknak nemzet- és fajmentő hivatásuk van.

Aktuálisá tette ezt a kérdést részint annak a szomorú tapasztalata, hogy tudunk olyan közbirtokosságokat, amelyeknek egész évi jövedelmét felemészti a vagyon adminisztrálása, a nép pedig vagyonából nem élve semmit, részint pedig a f. hó 26-ikán Szatmáron összeülő magyarpárti nagygyűlés tárgysorozatába felvett egyik pont is, a közbirtokosságok megszervezése.

A közbirtokosságok megszerzésének gondolata nem a rajtuk kívül álló egyének fejéből kellene hogy kipattanjon, hanem magukból a közbirtokosságokból. Ők maguk kellene, hogy követeljék ennek mielőbbi megvalósítását épen a saját jól felfogott érdekükből.

Nem kellene egyéni érdekeket takaró ál autonóm jogaira való hivatkozásokkal ezt megakadályozni, hanem önként kellene magukat alávetniök egy bármiféle szervezetnek, amely a vagyonkezelésben hivatva volna a tiszta becsületességet és önzetlenséget meghonosítani a köz javára.

Azzal, hogy a szatmári nagygyűlés programjába vette ennek a kérdésnek megoldását, bebizonyította, hogy ő maga is elérkezettnek látta már az időt erre, és hogy ennek a kérdésnek igen nagy fontosságot tulajdonít.

A mostani időben, mikor márólholnapra egymásután pusztulnak el az egyes életexisztenciák, kétszeresen kötelességünk még megmaradt egyetlen közvagyonunk csorbitatlansága felett őrködnünk, hogy legalább ez helyettesítse az elpusztult egyéni vagyonokat.

De aktuálisnak tartottuk e kérdéssel foglalkozni azért is, mivel nem sokára itt lesz az ideje annak, hogy az egyes közbirtokosságok összeállítsák jövő évi költségvetéseiket, amelyeknek már a legteljesebb leépítés jegyében kell megtörténniök ugy személyzeti, mint dologi kiadásokban.

Es még egyről nem szabad elfeledkeznünk, mikor leépítésről beszélünk.

A közbirtokossági vagyonok közvagyonok, így tehát mindenki, aki ezen közvagyon irányításába befoly, egyuttal a köznek tesz szolgálatot.

Eddig a közért való szolgálat szinte tiszteletbeli volt épen azon elvből kifolyólag, hogy a közért való önzetlen munkálkodás tiszteletadó volt és a közért dolgozni mindenkinek kötelessége volt.

Mostani közéletünkbe is valahogy vissza kellene állítani legalább részben azt a felfogást, hacsak egyébert nem, hát azért, hogy megszűnjének azon ádáz harcok, amelyek egy közintézménybeni állás elnyerésével járnak szoktak; és hadd lássuk tisztán azokat, akik a közért, a közboldogság elérhetéseért, szívesen áldozzák fel munkájuk egy részét.

Az egyéni érdekek kultiválásában kisebb önzést, a köz érdekében nagyobb önzetlenséget kívánunk mind egyiktől s így talán helyre fog állani az a közmorál, amely ma annyira hiányzik és amely ugy az egyesek, mint a közületek életében csak áldást hozhat mindnyájunkra.

A nagyszebeni magyarság eredményes munkássága.

Nagyszebeni tanulmányutunk alatt alkalmunk volt betekinteni az ottani magyarság társadalmi és kulturéletébe, melynek gőcpontja a Magyar Párt, otthona pedig a Magyar Polgári Kör.

Ebben a demokratikus légkörben fejt ki a nagyszebeni magyarság társadalmi és kulturális munkáját, amely nemcsak eredményes, különösen kulturális tekintetben, hanem épen ezért tiszteletreméltó is és követendő.

A Magyar Polgári Körnek szép multja van, amennyiben alapítása visszanyulik 1892-be. A Főtéren emeletes háza van, mely saját tulajdona, és amelynek legérdekesebb része a könyvtárterme, mely 4.000 kötet könyvet foglal magában.

A Magyar Polgári Körnek egyik alosztálya az irodalmi szakosztály, amelynek külön könyvtára van, s amely könyvtár majdnem teljesen a háboru utáni erdélyi irodalmat reprezentálja. Célja ezzel az, hogy magyarságunkat megismertesse a mostani időben kinőtt új és sajátos erdélyi irodalommal.

Ez a szakosztály nemcsak könyvei útján terjeszti a vegyes lakosságú Szeben megyében a magyar kulturát, hanem heti rendszeres irodalmi felolvasásokkal, előadásokkal, s az ezek folytán előálló irodalmi vitákkal iparkodik fajtásvéréivel a magyar kulturát megismertetni és kulturális igényeit nemcsak kielégíteni, hanem ahol szükséges, felkelteni.

A nagyszebeni magyarság ezen kulturális tevékenysége azonban nemcsak szorosan Nagyszeben városra terjed ki, hanem kinyulik a szomszéd egy-két magyar és olyan községekre is, amelyek lakossága magyar, vagy ahol magyarok is laknak, mint például Szakadát községbe is, melynek lakossága ezelőtt évszázadokkal a nagy magyar egységtől elszakadt magyarok, akik lelkükben és szívükben mai napig is megmaradtak igaz jó magyaroknak annak dacára, hogy a férfiak román, a nők pedig tiszta szász népi viseletben járnak.

Az irodalmi szakosztály a maga kebelében egy ugynevezett „vándor népkönyvtár” létesített, amely havonként ládába csomagol egy temes részint szépirodalmi, részint pedig gazda-

sági stb. szakkönyvet, és kiküldi ezekbe a falvakba, amelyek egymásnak küldik tovább, úgy, hogy átlagos három hónap alatt egy ilyen vándorkönyvtár végig járja az összes magyarlakta községeket, hogy aztán új könyvekkel megrakodva járja örökös körforgását.

Jellemző ezen községek magyarságának kulturszomjára, hogy egy-egy ilyen vándorkönyvtár megérkezése valóságos kultureseményt jelent számukra és alig várják már, hogy egy újabb szálltmányra újra sorra kerüljenek.

Külön kell megemlékezni Szakadát község lakosságáról, ahova tanulmányutunk befejeztével Felek községből érkezünk, ahol a br. Bruckenthal-féle szanatoriumot tekintettük meg.

Az a szanatorium nemcsak arról nevezetes, hogy parkja miniatűrje a versaillesi híres királyi parknak, hanem azért is, amint kísértőink mondták, hogy ezen szanatorium kultiválásában mennyire megnyilvánul a szász nemzeti öntudat.

A br. Bruckenthal-féle szanatorium a szász népegyetem tulajdonát képezi, s amíg nekik megvan ez, addig pénzüket nem viszik idegen üdülőhelyekre és szanatoriumokba, bárha maga a környék nem is annyira rendelkezik természeti szépségekkel.

Nem messze Felektől fekszik Szakadát község, ahová pár perc alatt megérkezhetünk.

A nép festői látványt nyújt vasárnapi népviseletében. A román és szász ruhákból igazán nem nézi ki az ember viselőik ősi magyar voltát, de mikor megszólal hamisítatlan magyarsággal és rád szegezi tiszta, beszédes markáns szép arcát, örül a lelked, hogy e szép román körzetben egy ilyen szintiszta magyar szigetre találtál.

Fiatallapjuk, Sipos András falusi kultúrházukba tereli hivatkozásunkkor, egyszerű, de őszinte, tiszta szívből fakadó beszéddel üdvözlő a messzi idegenből odavetődött fajtestvéreit, mire mi is biztosítjuk őket, hogy bármennyire is szétszórta élünk ez új hazánkban, szívünk, lelkünk eggyé marad, mert közös a sorsunk, közös minden örömünk és bánatunk. Jól esik látnunk, hogy annyi sok század alatt is hűek tudtak maradni magyarságukhoz példájuk nekünk is például fog szolgálni arra, hogy miként kell megőrizni lelkünkben és viseletünkben ősrégi szokásainkat.

S amíg így rövid pár percig eltartanak a kölcsönös üdvözlések, azalatt negyfelük már felterített uzsonnára, fuvós zenekaruk pedig az udvaron helyezkedett el, hogy megkezdődjék legények és leányok között a tánc.

Halkuló vágyak.

Motto: A sors sok könnyet juttatott nekem.
Én azokat hamar elsimni nem tudom,
Jaj! Nem tudom.

Már sárgulnak a falevelek, már zokog, sir az őszi szél. Már temetni kezd a természet. Mi is csak temetünk.

Csak temetünk.

Már zizegve hullnak a falevelek. Tűnnek már a vágyak, a szegény kicsi vágyak.

Bolond bohó vágyak.

Ami volt, eltűnt. Ami történt, elmúlt! Nem füttyöl már a rigó, nem dalol a vér.

Piros, forró vér.

Nincsenek remények, nincsenek szárnyak. Csak bus zene zsongása, harangok kongása.

Sírás a természetben.

S halkuló vágyak.

Pór Ferkében csak úgy rohantak az emlékek. Átálmodta, átsírta az eltűnt, elröpült forró nyarakat, nótás éjszakákat.

Csak úgy rohant keresztül szárnyaszegett élete roncsolt állomásain.

Nagy áthallások voltak a lelkében. Az élet rosszul kapcsolódott. Lelkében melegség volt, viszontátérő álmok.

De kint az őszi zenélt. Dudolt.

Szomorú nótákat.

Az átélt fájdalom, a hosszú betegség elmúlt. Neki már nem fáj semmi, nem zokog benne semmi. Csak kint.

Hulló falevél. S a hideg őszi szél.

Még csak azért sem sir, azért sem ri. Ta-

Sipos András tisztetéstől hallottuk, hogy ez a maroknyi nép, amely a magyar evangélikus vallást követi és a szász egyház fennhatósága alatt áll, évenként családonként, kivétel nélkül 1000—1000 lej egyházi adót fizet egyháza és iskolája fenntartására. — De meg is látszik ez úgy a község, mint lakossága külső arculatján.

Nehezen esett elválnunk e rövid pár perc alatt is annyira megszeretett magyar fajtestvéreinktől, és hogy nekik is jól esett az ők felkeresésük, abból láttuk, hogy míg bent a nőegylet uzsonnáját fogyasztottuk, addig mind az öt autót virágokkal díszítették fel és bucsuzásakor hangosan tört fel mindannyiukból, hogy: áldja meg az Isten az urakat!

S míg ezek a szebbnél-szebb jelenetek pár perc alatt kaleidoszkopszerűen végig peregtek előttem, eszembe jutott, hogy milyen jó is ez a magyar nép. Milyen ősi tisztaság, milyen tiszta lélek és milyen fájdalmas, hogy ez a nép nem tud annyira boldog lenni, mint ahogyan megérdemelné.

És eszembe jutott, hogy milyen kevés is kellene ahhoz, hogy ez a nép boldog tudjon lenni. Csak le kell hozzá hajolni, fel kell őt emelni és már csupán ez egymaga is boldogságot jelent számára. Olyan ő, mint a csiszolatlan gyémánt, és akárhova fordultunk kérdéseinkkel, mindenütt az volt a felelet, hogy ez a nép szomjuhozza a kultúrát, ő maga kéri vezetőit, hogy őket a kultúra áldásaival megismertessék.

Isten és nemzetünk elleni vétek ezt a népet meg nem becsülni és őt nem felemelni arra a polcra, amelyet megérdemel.

Elárvult, szegény magyar nép, jöjjön el egyszer a te országod is!

Dr. Csiby Andor.

A Gyergyói Ujság tek. Szerkesztősége

Gheorgheni.

B. ujságuk f. é. 42. számában „Vasláb község erőszaka Tekerőpatakkal szemben” és a Székely Szó 42-ik számában „Vasláb háborút hirdet” című cikkeiben a múlt hét folyamán megtörtént sajnálatraméltó eseményeket a tényeket elferdítve és a valóságnak meg nem felelően állították be. Mivel mi is a gyergyói medencében lakunk és nem szolgálja a közérdeket az összeseket érdeklő dolgok egyoldalú és tendenciózus tárgyalása, a községi tanács megbízásából tisztelettel kérem b. lapjában a következő helyreigazító nyilatkozatot tenni.

A Comitetul Agrar 1928-ban a Csikmagas nevű erdőt, amit községünk a kisajátítási eljárások során két fórumon megkapott és birtokba vett, visszaadta Tekerőpataknak. Ismeretes, hogy községünk az agrárreformig semmiféle községi, vagy közbirtokossági erdővel, vagy legelővel nem rendelkezett. Községünk, amelynek lakossága 2000-en felül van, be volt szorítva 1200 hold legelő, ka-száló és szántó területre. Fiaink éppen úgy, mint a többi községek fiai, a világháború folyamán, éppen olyan hűséggel harcoltak a magyar hadseregben, mint bármelyik község katonái. Bizonyíték erre az a 40 hősi halott, akik Galiciában, a Doberdón, Albániában és a többi frontokon adták életüket akkori hazájukért. Ugyanakkor az itthon maradt lakosság internálva és ártatlanul a kolozsvári tömlőben szenvedett.

1920-ban az agrártörvény megszavazása után, községünk is, mint a többi más község, kérte a törvény értelmében az általa addig bérletként használt területeknek a kisajátítását. Nem mehetünk más megyébe, hogy onnan kérjünk. Attól kértünk, akinek fölöslege volt és azokat a területeket, amelyeket addig is, mint bérlok használtunk.

Amint fentebb vázoltam, mi a helyi hatóságok határozata alapján birtokba léptünk 1923-ban. Tekerőpatak nem nyugodván bele ezen két egybehangzó határozat intézkedéseibe, megfélebbelte azokat. Együttal csekély 40%-ot és elsőbbségi vásárlási jogot biztosított a Gyergyót, Csikszeredát és Bucureștii behálózó kijáróknak. Az eredmény nem is lehetett más ezek alapján, mint a Comitetul Agrar által hozott határozat. Vasláb község, tudva azt, hogy ez a legelő és erdő csakis őt illetheti meg, nem nyugodott bele az utolsó fórum határozatába és 1928-tól kereste igazságának bizonyítását és a hozott határozat megváltoztatását. Ezen eljárás során bebizonyítást nyert, hogy Tekerőpatak község a csikmagasi erdő helyett ugyanakkora erdőt kért és kapott más helyt és hogy a Comitetul Agrar határozata hamis adatok és bonyolítás alapján hozatott meg. Ezért Vasláb község bünvádi feljelentést tett a csikszeredai ügyészségnél és egyúttal kérte a földmívelésügyi minisztériumot a határozat végrehajtásának a felfüggesztésére, amelyre a vizsgálat el is rendeltetett, azonban nem tudni milyen okokból és milyen felsőbb hatalmak közbejöttére, az ügy dosárját csak hosszú huza-vona után adták ki ezelőtt 2 héttel a vizsgálatra kirendelt megbízottnak. Ugy a bűnügyben, mint a szakvizsgálat ügyében, bár az eljárás stagnált, valaminek kell, hogy történjék. Időközben, még a szer-

ostorával. Őket találta.

Nem hagyta magát. Dacolt az évekkel, a viharokkal. Nem akarta hinni, hogy a könnyesen átkacagott évek után felbukkanhat előtte valami fekete mélység, mély, sötét árok.

Gőgös feledéssel, akarat lehazudással azt hitte, hogy azért is átugorja az árkot.

Ugrott. S belezuhant. Véresre zuzta magát. S a véres szíve előtte, lázas, forró éjszakák mögött.

S nagy harcok körötte.

Mig a végzete, az övé s minden férfié, a nő nagyot kacagva.

Rohant tovább.

S most felgyógyult. Alom volt csak. Gonosz álom. Ősz van, hullnak a levelek.

Talán nem fog fájni, talán nem fog sirni. Van még kopott táskája.

Van még könyve.

S aztán hajrá, mehet.

De jaj!

Csak ősz ne jönne, csak az ősz ne zenélne oly szomorúan. Miért tűnnek most a vágyak?

Miért futnak most az álmok? Miért sikolt most az őszi szél?

Miért nem dalol most a vér?

Piros vér?

A forró vér?

Igaz! Most ősz van! Nincsenek remények, nincsenek szárnyak.

Csak szegény kopott vágyak.

Csak halkuló vágyak.

(Ditró)

Iffy. Vadász József.

zett bizonyítékok ellenében is, megpróbálta a két község az ügynek békés uton való elintézését, azonban az érdekek soha összeegyeztethetők nem voltak, valószínű azért, mert akkor Tekerőpatak községre nem kötelező 40%-ot a kijárók nem kaphatták volna meg. Ez a tényállás.

Ilyen körülmények után történt meg a megtartott vizsgálat által már megállapított feljuttatott sajnálatos kilengés.

Vasláb község, amely 1928. év óta egy szál fát nem kapott, f. hó 15-én belépett az erdőbe. Erre nem kellett semmi felbujtás, mert a szükség vitte rá és az a körülmény, hogy igazságának a bebizonyítása mellett is, saját hazájában nem képes arra, hogy jogait és gyermekeit biztosítsa. A jelzett napon este, kihívó módon, megjelentek Tekerőpatak kiküldöttei, hogy ankétot tartsanak az ügyben. Felteszem a kérdést, hogy van-e jogában egyenlő hatáskörű hatóságoknak egymás között vizsgálatot tartani? Vagy nincs bizalom a felettes hatóságokban? Azonban szabad-e este egy elkeseredett nép közé menni azoknak, akikben a nép vagyonának és jövőjének a megsemmisítőjét látja? Megengedhető-e egy Csikmegyében máma is a valóságban kisebbségi népnek saját falujában nemzeti mivoltában való sértegetése vagy kritizálása? A nép feldühödött, azonban a községünk jegyzője és a saját kérésére megígérték, hogy bántatlan hagyják távozni őket. Testünkkel védjük őket s hogy mégis kitört egy ember ellen a nép dühe, amely minket is megsemmisíthetett volna, az illető egyén 1917-18. évi viselkedésének tulajdonítható. Azonban hazugság, hogy revolverlövés volt. A fahordás két napig tartott, mikor is a kiszállott bizottság megígérte, hogy a bűnyvi vizsgálat és a revíziós eljárás rövid időn belül befejeződik. Erre a nép saját magától lecsendesedett. Mi nem mehetünk a Népszövetséghez kijáróink ellen, nekünk várnunk kell, hogy hazánk törvényei tegyenek igazságot.

Ami cikkük legérdekesebb részét illeti, bár nem tartozik az ügyhöz, hogy Vasláb község a kisajátítás során kapott hatalmas nagy erdőt, melynek kiterjedése 66 hold, akkor, mikor másoknak, ugyanakkora községnek 6000-7000 hold van, elcserélte legelőre, legyen szabad megjegyznem, hogy a cikk írója úgy látszik, nem veszi tekintetbe a mai gazdasági helyzetet és a mi vagyonunknál, tévesen, nagy védőnk lett. A község elcserélte ezt az erdőt azért, mert még a legelője sem elegendő és úgy gondolkodott, hogy ha már erdő nincs, legalább legelő legyen. A 66 hold erdőn 150 köbméterrel több mint 900-1000 m³ fa nincs. Ennek mai értéke az erdőn, lábán, nem lehet 400 lej m³-kint, hanem 150 lej. A kapott legelő területe nem 400 hold, hanem 750 hold, ami mellett az árkülbözet szakértői vélemény és felsőbb hatósági jóváhagyás alapján a legelőtulajdonos által fizetendő. Vagy talán azt is el akarták venni előlünk?

A fentebbi dolog csak a kijárókat lepheti meg, mert ezek szerint a 40% erejéig járó 160 hold erdőt nem tudják értékesíteni 11 millió lejjel, hanem legföljebb 4-el.

Abban a reményben, hogy a jelen helyreigazítással csak a gyergyói medence közérdekeit szolgáljuk és abban a reményben, hogy a mi nem egyoldalú kiigazításunknak is helyet sziveskednek adni,

Voslabeni község tanács nevében

Tisztelettel:

Voslabeni, la 20 Oct. 1930

Primar

Ciobotar Iuliu.

**Legujabb 1930-as kiadásu
szesz törvény
román nyelven
kaphatók a
Sándory könyvkereskedésben.**

HIREK.

Merza Laci halálára.

Meghalt Merza Laci a gáláns, gavallér és arany szívű jóbarát, a szellemes társalgó, a szinte évszázados Merza és Bocsaézy cégnek beltagja, a Merza család utolsó férfi sarja.

Istenem, mennyi fájdalom, mily nagy tragédia rejtőzött e pár sorban!

Egy mindenből, első sorban családjától dédelgetett fiatal élet, amely az életbe kikerülve háta mögött egy nagy anyagi és erkölcsi háttérrel nagy felbuzdulással, naiv lélekkel élvezte az élet gyönyöreit körülveve mindig virágzó és tobzódó kedélyektől.

Eszembe jut Petőfinék Arany Jánoshoz Taldija megjelenésekor írott levele, melyben azt írja: „Más csak levelenkint szedi a borostyánt, Neked egyszerre egész koszorút kell adni”.

Igy volt ez Merza Lacinál is. Más ebben a küzdelmes életben csak levelenkint tudta hébe korbá megismerni az élet ritkászülte gyönyörűségeit, nála ezek csöstül hullottak elébe, míg egyszerre az élet „álljt”-t parancsolt neki.

A délceg, a mindig fölényes testbe bele-marta a magát szű, örölte napról-napra, míg egyszer erősebb lett nála és földre teperte az ifju, szép, délceg alakot.

Szegény Laci barátunk, Te sem úgy képzelte el a Te életedet és nem így képzelte el bánattól megtört családod, édes anyád, aki Tőled bucsuztában a kiállott közös szenvedéseitekért, anyai szíve tengernyi fájdalomért azt kéri a Mindenhatótól, hogy jutalmazzon meg érte a másvilágon csendes pihenéssel.

Szegény Laci barátunk tragédia volt a Te sorsod, a Te halálod, nemcsak Te magadra nézve, hanem családodra nézve is. Akkor vágódott ketté délceg alakod, mikor a legegzenesebben kellett volna tartanod; akkor döntél ki, mikor egyéniséged kedvessége, erős munkás karod boldogító melegséggel kellett volna családod felé kitaruljon, s a melegség, a nyugalom és szeretet helyett pedig itt hagytál két összetört szívet: édes anyádét és nővéredét, akik most méla fájdalommal fordítják meg az ősi címet nemcsak a Merza-család kebelében, melynek utolsó férfinarja voltál, hanem a Merza és Bocsaézy cégét is, melynek címere a tiszta és becsületes munka volt.

Mi pedig barátaid, akik nem egyszer élveztük szellemed soh'se bántó vibrálásait és egyéniséged kedvességét, mi is beállunk gyászolód sorába, és hogyha fáj egy barátnak elveszítése barátját, kétszeresen fáj nekünk, akik tudjuk, hogy kár volt Neked ily korán kidőlni sorainkból.

Kedves Laci barátunk, legyen tested fölött oly könnyű a föld, amilyen aranyos, tiszta volt a Te kedélyed és lelked. ... y ... r dr.

— Halálozás. Özv. gyergyószentmiklósi Pongrácz Gézané szül. Lázár Irma, 55 éves korában, folyó évi október hó 11-én elhunyt, Csikkarefalván.

Blénessy Jenőné szül. Balogh Ilona hosszas szenvedés után f. hó 19-én elhunyt. Temetése 21-én volt nagy részvét mellett. Halálát férje, kilenc gyermeke és kiterjedt rokonsága gyászolja.

— Harmadfoku iparhatóságoknak tekintendők a tartományi igazgatóságok. Az ipari és kereskedelemügyi minisztérium 1930. szeptember 9-i, 93576. sz. határozatával, közölve az M. O. f. évi szeptember 16-ki 207. számában elrendeli, hogy a csernovici, temesvári és kolozsvári tartományi igazgatóságok az ott érvényben levő ipartörvények szerinti harmadfoku iparhatósági teendőket végezzék.

— Megszűnt az oklándi erdőgondnokság. A földmívelési minisztérium újabb rendelkezésével takarékoskossá szemponjtából néhány erdőgondnokságot megszüntetett, illetve feloszlott. Ezek között van az oklándi erdőgondnokság is, amelynek egész területét a baróti erdőgondnoksághoz csatolták. A baróti erdőgondnok hatásköre ezután Hidvégtől Lövétéig terjed, hatalmas erdőgazdasági centrummá téve jövőben Barótot. Az oklándi járás elveszti közkezdveltségben álló erdőgondnokát, Berecz Jánost, de meg-

nyugtathatjuk a Rika vidékieket, hogy Valics Jánosban hasonló rendes, pontos és igazságos erdészeti főnököt fognak kapni.

Ez az „Erdővidéki Hírlap”-ból vett rövidke hír azért érdekel minket gyergyószentmiklósi polgárokat, mivel Berecz János volt oklándi erdőgondnok városunk szülöttje, aki az eddigi magatartásával mindenütt úgy magyarságunknak, mint városunknak csak becsületet szerzett.

Hisszük, hogy az oklándi gondnokság megszüntetésével Berecz János erdőmérnök szaktudását és becsületes munkáját a kormány intézkedéséből másutt fogja a köz javára értékesíteni.

— Városi választások. A múlt hét óta az eddigi háromhoz újabb, negyedik számú lista érkezett. Választási jele: *

Dr. Emil Precup, Dr. Maxmilian Câmpian, Márton Tamás, Nap Iuliu, Kémenes István Andrásé, Sándor Elek, Tamás Lénárd, Réthi József, Selyem István idős, Ferencz József, Márton Lajos ifj., Molnár János idős, Burján János, Nagy Károly, Kuligovszky János, Péter István, Zöld András, Niculescu G. Ioan.

Ajánlók: Anastasiu Teodor, Negoescu Aurel, Poenaru George, Chindea Teodor, dr. Ilie Pauliuc, Gociman Gheorge, Vancu Nicolae, Zirnea Liviu, Ciobotar Aurel, Pop Petru, Bodo Petru, Ghişoiu Joachim, Bocaniciu Gheorghe, Budac Octavian, Tepeş Ioan, Rusu Floarea, Lupu Zaharie, Ciuchi Gheorghe, Năchită Vasile, Mircea Victor, Mircea Constantin, Husar Dumitru, Lăban Iuliu, Sântamarian Ioan, Sára István.

— Kölsönkönyvtár városunkban. Örömmel közöljük a hírt, hogy Vajda Lászlóné urnő a legközelebbi napokban megnyitja magyar-német kölsönkönyvtárát, melyben a klasszikus íróktól kezdve a legmodernebbekig a legkitűnőbb irodalmi termékek állnak majd a közönség rendelkezésére.

Hisszük, hogy a mai nehéz gazdasági viszonyok mellett, amikor jó könyvek beszerzése egyesek által ugyiszólván lehetetlen, ezen kölsönkönyvtár kulturhivatást fog betölteni, mert lehetővé teszi, hogy a legkisebb költséggel a legjobb könyveket olvashassuk.

— Készülődnék a népszámlálásra. A kormány kinevezte már azokat a megbízottakat, akik a néhány hét múlva megejtendő népszámlálást el kell végezzék. Nagyszámú alkalmazottak fogják e munkákat lebonyolítani. Értesülésünk szerint ez a népszámlálás hivatalos volna arra, hogy az ország lakosairól megbízható számadatokat szolgáltatasson s ennek érdekében a kérdőívek oly módon lesznek összeállítva, hogy mindenki kétséget kizáróan tehesse meg hovatartozására vonatkozó vallomását s külső erőszak nélkül irhassa be személyi adatait. Szeretnők hinni, hogy mikor a kivitelre kerül a sor, akkor is állani fogja a kormány az ígértét. Most készül Bukarestben a végrehajtási utasítás, mit annak idején részletesen fogunk ismertetni.

— Köszönetnyilvánítás. Mindazoknak, kik az engem és családomat feleségem elhunytával ért fájdalomunkat részvétükkel enyhítették, fogadják ez uton kifejezett halás köszönetünket. Blénessy Jenő és családja.

— Arcok és harcok: Tóth Sándor könyve. Az Ellenőr tegnap megjelent száma bekonferálja azt, hogy Tóth Sándor: Arcok és harcok cím alatt Karácsonykor egy tíz íves terjedelmű, pazar kiállítású könyvet ad ki. Az „Ellenőr” 52 oldalas új számának tartalma a megszokottan nívós és változatos, tartalmából kiemeljük az alábbiakat: Hegedűs Lórántról, a bankárról és publicistáról, Az uzsorakenyér, Üzenet Szabó Dezsőnek és új erdélyi híveinek, Kommunista, vagy nagyképi fiatalember?, A. P. A., Nagy Dániel cirkusza a pesti gesztenyesüti stand körül. A Temesvári Bank leépítette a Közgazdasági Bankot, Aradról is ugyanazt jelentik... Bátor Bánffy Zoltán optánskötvényekkel vásárolt palotát, Ne takarékoskodjunk: írja és indokolja meg egy közgazdasági újságíró, Pesti színházi levél, Színházi Emlék (Iovasszínészek), Utánpótlás Ripacséknál, Még tart a feketeszesz éjszakája stb. Rendkívül tartalmas a lap Közgazdasági rovata és sok színes olvasni valót találunk komoly kritikákkal a „Színház és Társaság” mellékletén. Az Ellenőr kapható az egész országban, egy példány ára 20 lej.

Az Urania mozgó hirei.

25—26—27, szombat, vasárnap, hétfőn

Hollywoodi revue.

25 sztár, 200 gör, 10 sláger. Énekes, táncos, részben színes filmattrakció.

29—30, szerdán és csütörtökön.

A szerelem románca

Werner Fullerer.

Nov. 1., 2., 3., szombat, vasárnap, hétfőn

A floridai szüz.

Főszerepben Billie Dove és Rod la Roque. Látványos, izgalmas hangos filmszenzáció, melynek motorcsónak poloversenye külön élmény. A film egyes jeleneteit hawaii néger gitárkórus kíséri.

A tekerőpataki henger-malomban éjjel-nappali üzemmél örölnék.* **Eladó** egy éves tenyészkán. Érkezni lehet Szárhegyen Páll Vencel birtokosnál. 2—2* **3 szoba, mellékhelyiségekkel** nagy udvarral és kerttel kiadó. Cím: Vákár Árpádné, Gheorgheni. Adóhivatallal szemben. 2—2**Halottakra**

nagy választékban

szép fehér**CHRISANTEMUMOK**

legolcsóbb árakban kaphatók

Vákár Árpádnénál.

Üzleti könyvet

jó papíron, tartós

vászon kötésben

csak a

Sándory

könyvkereskedésben kapható

Szini Lajosné és Társaférfi és női fehérnemű szalonja
Gheorgheni—Gyergyószentmiklós,
Fogarassy-u. 32. sz. alatt.**Elvállalja**férfi, női és gyermek fehérneműk, kelen-
gyék, ágyneműk stb. készítését a legju-
tányosabb árban.**Gánga (Keresztes utóda)**marosvásárhelyi kelmefestő és vegytisztító
gyár képviselete és gyűjtődéje.

A gyár felelősséggel vállalja:

gyapot, gyapjufonál, posztó, vászon, gyapjú
és selyemszövetek szintartó festését; férfi,
női és gyermekruhák festését és vegy-
tisztítását.**Órát és ékszer
javít**

szakszerűen és jutányos árban

STEIN

órás és ékszerész Járásbíróssággal szemben.

Primăria Comunei Lăzarea Județul Ciuc.

No. 982/1930.

Publicațiune de licitație.Se publică spre cunoștință gene-
rală, că în ziua de 7 Nov. 1930. ora 3
p. m., în localul primăriei Lăzarea, se
va vinde printr-o nouă licitație publică,
în conformitate cu art. 88—110 din le-
gea asupra contabilității publice și cu
art. 31—53 din Regulamentul de func-
ționare al Oficiului Central de licitații
prin oferte închise și sigilate, materi-
alul lemnos de 3105-01 m. c. brad mo-
lid din pădurea comunale în titulată
„Kupás-kabolás“, situată în hotarul al
II. lea al comunei Lăzarea, la lanul
numit „Mezővész“.

Prețul de strigare este de Lei 435.751.

Garanție 10%.

Supra oferte nu sa primesc.

Condițiunile speciale de licitație și

cele contractuale se pot vedea la pri-
măria comunei Lăzarea și la Ocolul
Silvie Joseni.

Lăzarea, la 21 Octomvrie 1930.

Primăria.

**Szabászati
és varró tanfolyam**nyílik meg Csikszerezében első-
rangú tanerő vezetése mellett,
ahol a legrövidebb idő alatt**női ruhaszabást, varrást
fehérmű készitést**tökéletesen elsajátíthatják tel-
jes felelősség mellett.

Külön tanfolyam szabók részére.

Jelentkezni és érdeklődni lehet:

Dr. Dénesnél

Csikszerezében, Vigadó mellett.

**A marosvásárhelyi
70 ágyas modern szanatórium**műtő és szülőszobákkal, Röntgen-, hydro- és elektro-
therapiával, quarz és diathermiával, bacteriologiai és
chemiai laboratoriumokkal stb. berendezve, továbbá
hideg-, melegvizzel, központi fűtéssel, lifttel, rádióval
felszerelve**december hó 16-án nyílt meg.**Felvesz: Sebészeti, nőgyógyászati, szülészeti, bel-
deg, bőr-, urológiai-, fül-, orr-, gége-, szemészeti és
gyermekgyógyászati betegeket.

21

SÁNDORY-NYOMDA
GYERGYÓSZENTMIKLÓS—GHEORGHENI.

JUDEȚUL CIUC.

Izléses nyomdai
és könyvkötészeti
munkák.Dusan felszerelt
könyv és papirke-
reskedés.

Telefon: 14.

**Szigoruan
szolid árak!!**Papirkereskedésben nagy választék do-
bozos és mappás levélpapírokból, modern
levelezőlapokból, patent ceruzákból, emlék-
könyvekből, mindenféle irodai és iskolai fel-
szerelésekből, valamint üzleti könyvekből.Levélpapírok, borítékok, memorandumok,
ügyvédi nyomtatványok, bál meghívók, árjegy-
zékek, étlapok, valamint mindenféle könyvköté-
szeti munkák legolcsóbb beszerzési forrása.Ha biztos eredménnyel, olcsó ár mellett
akar hirdetni, úgy csakis a**„Gyergyói Ujság“**

című hetilapban helyezze el hirdetéseit.